

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 5 | 1. MARTS 1932 | 81. AARGANG

BEFALINGER OG FORJÆTTELSER.

Paa denne Nytaarsdag er jeg fyldt med et Ønske om at udfylde alle de Pligter, som hviler paa mig som en Sidste Dages Hellig. Jeg stoler paa, at et lignende Ønske maa være i Hjerterne paa alle dem, som læser disse Linier. Jeg tror paa den Mand, som er villig til at gore de Ting, som Herren har befalet, og som viser sin Tro ved sit Arbejde. Alle Sidste Dages Hellige, unge og gamle, skulde have dette Ønske i deres Hjerter.

Til hvilken Nytte er vor Tro, vor Omvendelse, vor Daab og alle de hellige Ordinancer i Evangeliet, ved hvilke vi er blevet gjort rede til at modtage Herrens Velsignelser, hvis vi undlader at gøre vor Del, at holde Budene og Befalingerne? Alt hvad vi venter, eller alt hvad der er lovet os, afhænger af vore egne Handlinger, og hvis vi undlader at handle eller at gore det Arbejde, som Herren har bestemt for os, er vi ikke meget bedre end dem, som slet ikke har modtaget Evangeliets Principper og Ordinancer. Vi har kun lige faaet begyndt, og naar vi saa standser, følger vi ikke vor Tro med vore Handlinger og er under Fordømmelse, og vi kan ikke opnaa en Frelse.

Jeg onsker af mit hele Hjerte, at alle Medlemmer af Kirken vilde forstaa, at de ikke alene skal tro paa Herrens Ord, men ogsaa føre det ud i Praksis. Det Evangelium, vi har modtaget, betyder ikke alene Lykke i denne Verden, men Lykke i det

evige Liv. At frelse Sjæle, indbefattende vor egen Sjæl, er det Arbejde, som er mest værdifuldt og betydningsfuldt, og det vil bringe os vor Faders og vor Frelsers Velsignelser.

Jeg haaber derfor, at de Opfordringer, der er blevet gjort til de Hellige fra Lederne og Ældsterne i Kirken i hver eneste Stav og Gren i Zion om at opfylde Herrens Love, maa finde Genklang i Folkets Hjerter og blive fort ud i retfærdige Handlinger.

Lad mig henlede Opmærksomheden paa, hvor nødvendigt det er at efterleve det, som er kendt blandt os som Visdomsordet, i alle Enkeltheder. Men særlig den Part af det, som hentyder til Tobakken, som nu er den mest fremtrædende Last mellem os. Der er blevet givet Opfordringer til de Købmænd blandt de Sidste Dages Hellige, som forhandler denne Vare, om at standse Salget af den og derved vise et Eksempel paa, at de er villige til at vise Ungdommen i Kirken et godt Eksempel.

Herren har fortalt os, at Tobakken ikke er godt for Mennesket, og dette skulde være en tilfredsstillende Grund for enhver Sidste Dages Hellig til at ophøre med Brugen af dette Giftstof. Men i Stedet for er der mange af vore Medlemmer, som er blevet ligegyldige med at efterleve denne Lov og ikke synes, at det er saa slemt at bruge Tobak. Jeg kan ikke tro og har aldrig troet, at det er ligegyldigt for nogen Mand, Kvinde eller Barn at gøre, hvad Herren har befalet os *ikke* at gøre. Jeg har hørt nogle Mennesker sige, at dem, som prædiker nye Reformer, overdriver, naar de taler om det Onde, som disse Ting foraarsager, og at de lægger alt for megen Vægt paa de smaa Enkeltheder, samt at de er alt for stejle i deres Paastande. Vi behøver ikke at bruge denne Metode, naar vi skal tale om Tobakkens Virkninger. Dens skadelige Virkninger ses tydeligt nok, og der er Vidner i hver eneste By, paa offentlige Steder, paa Gadehjørner, som kan bevise den finansielle, moralske, fysiske og aandelige Ødelæggelse, som foraarsages af dette Onde, og det viser sig at være en bestemt Følge af ikke at efterleve Herrens Ord paa dette Omraade. Ingen Mand kan være mere stejl, end han burde være, naar det drejer sig om at holde Herrens Bud og Befalinger og at faa andre Mennesker til at gøre det samme. Hver eneste Sidste Dages Helligs Liv skulde være et lysende Eksempel, som skulde være værdigt til Efterfølgelse for alle Mennesker.

I Pagtens Bog finder vi en ganske kort, men meget vigtig Udtalelse, som siger: »Jeg, Herren, er bundet, naar I gør, som jeg siger, men naar I ikke gør, som jeg siger, har I ingen Forjættelser.« Jeg vilde ønske, at hver eneste Sidste Dages

Hellig vilde huske disse faa Ord. Jeg vilde onske, at de var indgraveret i vore Hukommelser og i vore Hjerter, og at vi vilde bestemme, at Gud skulde blive nodt til at opfylde sine Forjættelser til os, fordi vi holder hans Bud og Befalinger.

Profeten Joseph Smith har endvidere modtaget denne vidunderlige Befaling: »Der blev en Lov uigenkaldelig fastsat i Himlen, før denne Jords Grundvold blev lagt, i Følge hvilken alle Velsignelser er forjættede. Og naar vi erholder nogen som helst Velsignelse fra Gud, saa er det ved Lydighed til denne Lov, i Følge hvilken Velsignelsen blev forjættet.« Mine Brødre og Søstre, hvis vi ønsker Velsignelser i Livet, Helbred og andre Ting, og hvis vi ønsker, at Dødens Engel skal gaa os forbi i dette Aar, som han gjorde i sin Tid for Israel, da maa vi adlyde Visdomsordet. Vi maa stole paa, at Herren, som han har sagt, er bundet ved sit Ord, og at Velsignelserne skal komme til os. Hvis du og jeg ønsker, at Himlens Vinduer skal blive aabnet, og at Herren skal udgyde sine Velsignelser over os, saa rigeligt at vi næppe vil være i Stand til at modtage dem, maa vi ogsaa adlyde en anden af hans Love, nemlig Tiendeloven, og Herren vil ogsaa her være bundet til at give os Velsignelser. Hvis vi ønsker at have Indflydelse over vore Børn, saa at de skal vokse op med Kærlighed til Herren i deres Hjerter og et Ønske om at holde hans Befalinger, saa at de maa have Evangeliets Aand i deres Sjæle, saa maa vi huske: »Og atter, forsaavidt som Forældre i Zion eller i nogen af dens organiserede Stave har Børn, og ikke underviser dem i Lærdommen om Omvendelse, om Tro paa Kristus den levende Guds Søn og om Daab ved den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse, naar de ere otte Aar gamle, skal Synden være paa Forældrenes Hoveder, og de skulle ogsaa lære deres Born at bede og at vandre retskaffent for Herren.« Hvorledes skal vi faa Indflydelse over vore Drenge, saa at de ikke bruger Tobakken, uden ved at efterleve denne Befaling af Herren.

Hvis vi ønsker at være i Besiddelse af Guds Aand, saa at vi kan lære vore Børn og inspirere dem til at gøre, hvad der er ret, og til at holde Herrens Befaliger, maa vi selv efterleve disse Bud og Befalinger. Saaledes er det med alle Ting, som forlanges af os som Sidste Dages Hellige.

Skulde vi ikke søge en Forandring med Hensyn til dette og en mere streng Efterlevelse af denne Lov mellem vore Folk? Hvilken vidunderlig Kraft vil vi ikke faa fra Herren, hvis vi holder hans Bud og Befalinger. Vort Eksempel vil have Indflydelse ikke alene paa Verden, men ogsaa paa vor Ungdom, hvis Styrke og Kraft maa blive fordoblet, hvis vi skal have Held med os i vore Bestræbelser for at faa dem til at indse Nødvendigheden af at holde Herrens Befalinger og

særlig med Hensyn til Visdomsordet og et rent og retfærdigt Liv. Forjættelserne vil blive givet os lige saa sikkert, som Herren har udtalt dem, og Resultatet af vore Handlinger er den største Lykke, Verden kan give. Forjættelserne er, at alle dem, som holder og gør efter disse Befalinger og vandrer i Lydighed til Budene, »skal erholde Lægedom for deres Navle og Vædske for deres Ben og skulle finde Visdommens og Kundskabens Skatte, ja, skjulte Liggendefæ, de skulde løbe og ikke blive trætte, og de skulde gaa og ikke blive matte, og jeg, Herren, giver dem den Forjættelse, at Dødens Engel skal gaa dem forbi ligesom Israels Børn og ikke ihjelslaa dem«. Lad os leve, saa at vi maa være værdige til at modtage disse vidunderlige Velsignelser, og saa at vi maa blive det Folk, som Herren har udvalgt til at oprette hans Rige og til at fremme hans Hensigter, indtil vore Frelser og Forløser, Jesus Kristus, kommer igen for i al sin Herlighed at regere paa denne Jord.

Præsident Heber J. Grant.

DEN NORSKE MISJON.

ANKOMST.

Følgende eldster ankom til misjonen den 31. januar via Hamburg: Eldste Joseph Edward Mickelson fra Lowell, Wyoming, Big Horn Stake, eldste Earl Warnick Hansen fra Brigham City, Utah, Box Elder Stake, eldste Joseph Alton Gunderson fra Winder Ward, Cottonwood Stake.

Vi byder disse eldster velkommen til den norske misjon og nedbeder Guds rikeste velsignelser over dem, medens de arbeider for sannhetens utbredelse.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

BEGRAVELSE I FREDRIKSSTAD.

Søster Karen Johanne Hansen avgikk ved døden den 9. jaauar 1932 og blev begravet den 15. januar 1932. Begravelseshøitideligheten blev ledet av eldste Adolph M. Nielsen, og talen blev holdt av distriktspresident Wilford E. Edman.

Søster Hansen blev født i Onsøy sogn, Norge, den 6. februar 1854 og hadde været et medlem av kirken i 53 år.

Graven blev innviet av eldste Adolph M. Nielsen.

Wilford E. Edman,
Distriktspresident.

OSLO DISTRIKTSKONFERANSE.

Oslo distrikts tremånedlige konferanse, som blev avholdt i dagene 23., 24. og 25. januar, var meget godt besøkt både av søskende og venner, der ønsket å lære mere angående Jesu Kristi evangeliums prinsipper og lærdomme.

Ved det første møte, som blev avholdt lørdag aften, bar distriktets eldster sterke vidnesbyrd om deres erfaringer, om hvorledes Herren hadde velsignet dem i deres arbeide for å omvende sjele til kunnskap om evangeliet. Oslo grens sangkor gav vakre sangnumre mellem talene.

En søndagsskole-konferanse for distriktet blev avholdt søndag morgen. Oslo, Drammen og Fredriksstand gren deltok i det godt utførte program, der hadde »Visdomsordet« som hovedemne. Broder og søster Jensen, som netop var avløst fra den danske misjon, talte interessant og opbyggende til de 300 søskende og venner, som var tilstede.

Det avsluttende møte, som blev avholdt søndag aften, dannet en meget passende klimaks for hele konferansen. Distriktspresident Wilford E. Edman foreslog kirkens og misjonens autoriteter til opholdelse i de helliges tro og bønner, og derefter var der meget interessante bemerkninger angående »Primary«arbeide, av søster Margaret A. Jensen. Konferansens siste taler var misjonspresident Hyrum D. Jensen, som talte til en forsamling på over 380, om emnet: »Opfyldelse av profetiene«.

Mandag blev der avholdt et misjonærmøte, hvor president og søster Jensen gav meget lærerike og nyttige instruksjoner til eldstene.

Wilford E. Edman,
Distriktspresident.

TRONDHEIMS DISTRIKTSKONFERANSE.

Distriktskonferansen i Trondheim blev åpnet med det første møte, lørdag den 30. januar. Distriktspresident Marvin M. Benson bar sitt vidnesbyrd, hvorefter forstander Sverre Kristiansen fra Trondheims gren talte om de velsignelser, han hadde mottatt gjennem evangeliet. Eldste E. Eugene Jensen talte derpaa om emnet: »Tro«. Søster Margaret A. Jensen talte til de hellige om å leve i overensstemmelse med evangeliet, og utvikle deres talenter. Misjonspresident Hyrum D. Jensen talte om medlemmenes plikter.

Søndagsskole blev avholdt som vanlig søndag morgen, med unntagelse av et kort program, hvorefter president Hyrum D. Jensen talte nogen få ord.

Konferansen fortsatte med møte kl. 7 aften. Ved dette møte blev kirkens og misjonens autoriteter foreslått til opholdelse

i de helliges tro og bønner. Distriktspresident Marvin M. Benson holdt en kort tale om Mormons Bog, hvorefter søster Margaret A. Jensen talte om, hvilket vidunderlig folk de Siste Dages Hellige er.

Møtene var bedre besøkt, enn man hadde ventet, da det stormfulle vær i denne landsdel i den senere tid har gjort det næsten umulig å gå ut. En god ånd var tilstede, og mange vidunderlige instruksjoner blev gitt til dem, som var tilstede.

Søndag eftermiddag blev der avholdt et kort misjonærmøte, hvor president og søster Jensen gav meget verdifulle instruksjoner til misjonærene.

Marvin M. Benson,
Distriktspresident.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR MARTS.

GUDS RIGE.

Hvad er det?

Apostlen Paulus fortæller os, at »Guds Rige er ikke Mad og Drikke, men Retfærdighed og Fred og Glæde i den Helligaand«. (Rom. 14: 17.)

Skal vi søge det?

Frelseren siger: »Men søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skulde ogsaa alle disse Ting tillægges Eder.« (Math. 6: 33.)

»Thi hvad gavner det Mennesket, om han vinder den ganske Verden, men tager Skade paa sin Sjæl? Eller hvad kan et Menneske give til Vederlag for sin Sjæl?« (Math. 16: 26.)

»Ikke enhver, som siger til mig: »Herre, Herre, skal indkomme i Guds Rige, men den, som gør min Faders Vilje, som er i Himmelen.« (Math. 7: 21.)

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS OG KORLEKTIE FOR MARTS.

Nadververs:

Velsign os, o Herre, for Jesu Skyld,
At vi maa værdigen nyde,
Disse Symboler paa Kød og Blod,
Af vor Forløser, Frelser og Gud.

Korlektie:

Math. 5. Kap. 16. Vers:

»Lad saaledes eders Lys skinne for Menneskene, at de ser eders gode Gerninger og ærer eders Fader, som er i Himlene.«

EMNER FOR 2½ MINUTTERS TALER.

6. Marts: a. Fortæl om den Gang, Jesus rensede Templet. Hvorfor gjorde han det?
b. Fortæl om Jesus og Nikodemus. Hvorfor er denne Beretning saa betydningsfuld for os?

13. Marts: a. Hvorfor er Omvendelse nødvendig?
b. Hvad er den Helligaands Gave?

20. Marts: a. Døberen Johannes' Mission.
b. Hvorfor tror jeg, at en oprigtig Bøn bliver hørt?

27. Marts: a. Hvilken Betydning har de Vidnesbyrd, som gives af de 11 Vidner til Mormons Bog?
b. Hvilken Værdi har det Gamle Testamente for os?

LEVENDEGJORT RELIGION.*

1. *Kundskab om Gud.* En Religion, som er værd at antage, skulde beskæftige sig med alle Omraader af menneskelig Erfaring og skulde hjælpe Personen til at forstaa, at Graden af hans Fremgang er betinget af hans Opførsel. Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige opfylder alle disse Krav. Lad os se:

2. Det er en god Ting at erindre, at det grundlæggende Princip i Religionen er Tro paa et højere Væsen, eller Magt, der i Almindelighed kaldes Gud, og at der er Slags Stimulans, der opretholder denne Tro. Ellers vilde Troen svækkes og eventuelt forsvinde. Dersom Troen skal blive vedvarende og inspirerende, maa denne Drivfjeder opretholdes ved noget andet end Indbildning og Mystik. Den maa have noget, som levendegør den troendes Liv, og forsikre ham om Sandheden af, at der er en Gud.

3. Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er den eneste i Verden i Dag, som fremkommer med den Paastand, at Guddommen har besøgt Jorden i denne moderne Tid. Helt fra

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser 6. Marts.

den Tid, da dette først blev fortalt, i 1820, og helt til vore Dage, har Præster og kirkelige Folk været blandt de første til at modsige og modarbejde denne Udtalelse. Man skulde netop vente, at de, som tror paa et højere Væsen, med Glæde vilde hilse en saadan Meddelelse velkommen. Men øjensynligt er dette ikke Tilfældet.

4. Selv om kun en lille Del af Kirkens Medlemsantal har haft det Privilegium at bevidne, at himmelske Væsener har været til Stede, saa har dog deres Vidnesbyrd, som har haft dette Privilegium, i høj Grad styrket de øvriges Vidnesbyrd, som f. Eks. Joseph Smiths, Oliver Cowderys, David Whitmers og Martin Harris' Vidnesbyrd.

5. Men, heldigvis, Menneskene er ikke alene afhængige af andres Vidnesbyrd, thi Mesteren har mange Gange sagt, at vi kan modtage dette Vidnesbyrd, dersom vi beder Gud derom. (Joh. 7: 17; Math. 7: 7; Jac. 1: 5.) Blandt de Sidste Dages Hellige er der Hundredetusinder af Mænd, Kvinder og Børn, der bevidner, at Gud har hørt og besvaret deres Bønner, og at de har faaet et urokkeligt Vidnesbyrd om hans Godhed og Magt.

6. *Rigtigt Liv.* En af de mest fremtrædende Lærdomme i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Lærdommen om, at enhver vil blive belønnet i Forhold til sine Gerninger. Denne Lærdom ligger til Grund for det eksemplariske Liv, mange af dette Folk lever. Selv om man er fuldt paa det rene med, at Jesus er denne Verdens Frelser og Forløser og den eneste Kilde, hvorfra Frelse kan komme, er det ogsaa forstaaet, at denne vidunderlige Velsignelse er for dem, som adlyder hans Love, og ikke for dem, som blot paakalder hans Navn.

7. *Anledninger for Virksomhed.* Kirkens Hovedhensigt er saaledes at lære Menneskeheden at leve et godt Liv. I denne Hensigt har Kirken tilvejebragt Midler til at opfylde Menneskehedens forskellige Krav, baade i og udenfor Kirken.

8. *Missionssystem.* Et enestaaende Missionssystem opretholdes af vor Kirke, idet ca. 2000 unge Mænd og Kvinder arbejder som Missionærer og understøtter sig selv eller understøttes af deres Forældre eller Slægtninge. De er borte fra Hjemmet for en Tid af 2 Aar eller mere. Hovedhensigten er at bekendtgøre, at Herren har talet til Jorden paany, og oprettet sin Kirke, og at indbyde alle til at modtage dette Budskab. De, som udviser Tro og Omvendelse, bliver døbt for deres Synders Forladelse og faar den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse.

9. *Nadvermøder.* Gennem hele Kirken afholdes der ugentlige Møder, hvor alle gode Medlemmer faar Tilladelse til at deltage i Nadveren, og ved at gøre dette fornyer de deres Pag-

ter om at holde hans Bud og Love. De, som er til Stede, bliver ogsaa belært om Guds Ord og opfordret til Flid.

10. *Søndagsskole.* Søndagsskolen, som ogsaa afholdes ugentlig gennem hele Kirken, er et systematisk Forsøg paa at oplære Folket i Religion. Den omfatter Medlemmer i alle Aldre, fra de smaa Børn til de meget gamle. Der findes mange forskellige Studiekursus, afpasset efter Alderen. Mere end 50 Procent af alle Kirkens Medlemmer er Medlemmer af Søndagsskolen.

11. *»Primary«-Organisationen.* En anden Organisation, som kaldes »Primary«-Organisationen, holder Møde hver Uge, i Almindelighed sent paa Eftermiddagen. Dens Medlemmer er Drenge og Piger i Alderen 4—12 Aar, og her bliver Børnene oplært i næsten alle Grene nødvendige for Barnets Udvikling. Ting, der bliver draget særlig Omsorg for, er Religion, Rekreation, Haandarbejde, offentlig Tjeneste og Sundhedslære.

12. *De Gensidige Uddannelsesforeninger.* En dobbelt Organisation, som kaldes de Gensidige Uddannelsesforeninger, sørger for de unge Mænds og unge Kvinders Udvikling paa mange forskellige Omraader. Paa denne Maade tiltrækker den unge Folk af alle Interesser og Anlæg. Nogle af Medlemmerne kan f. Eks. deltage paa Grund af deres specielle Interesse i Sport, andre paa Grund af deres Interesse for Foredrag, Debatter, Skuespil eller lign., medens andre deltager paa Grund af deres store Interesse for Religion. En god Aand gennemtrænger hele Arbejdet, og det virker opbyggende og udfører usigeligt meget godt for Kirkens unge Medlemmer.

13. *Den Kvindelige Hjælpeforening.* Den Kvindelige Hjælpeforening er den ældste af denne Slags Organisationer i de Forenede Stater og har som Hovedhensigt at hjælpe de trængende. Den bestaar af Kvinder, hovedsagelig Mødre. Den har Møder hver Uge, og visse af dens Medlemmer, som kaldes Lærerinder, besøger hver Maaned alle Kirkens Medlemmers Hjem. Hensigten med disse Besøg er dobbelt: 1) Først og fremmest for at finde ud, om der eksisterer nogen Nød og Mangel, og dernæst 2) for at samle Midler, som kan hjælpe til at udføre dette hjælpende Arbejde. Der betales ingen Gager, og hver Øre benyttes i den Hensigt, den er givet. I Forbindelse med Wardets eller Grenens Ledere sørger denne Organisation for at hjælpe alle, som er i Nød. Dette Arbejde udføres paa meget intelligent Maade paa Grundlag af det Princip, at det er langt bedre at anbringe et Medlem i en Stilling, hvor han selv kan tjene til Livets Ophold end kun at give ham pekuniær Hjælp. Som et Resultat af dette ypperlige Arbejde er der meget faa, om der findes nogen, fattige indenfor Kirken, som ikke er draget Omsorg for. Medlem-

merne af den Kvindelige Hjælpeforening vier ogsaa megen Tid til Selv-Udvikling. I de Wards, hvor der bor flest Sidste Dages Hellige, besøger Kredslærerinderne ogsaa Ikke-Medlemmernes Hjem, om ønskes, for at se, at ingen lider Mangel.

14. *Præstedømmet.* Det er paa ingen Maade af mindre Vigtighed, at Kirken gør det muligt for alle værdige, mandlige Medlemmer over 12 Aar gamle at holde Præstedømmet, som giver Myndighed til at virke i forskellige gejstlige Egenskaber, baade aandelige og timelige. Præstedømmet er delt i forskellige Kvorum, som er godt organiseret, og med bestemte Formaal. Præstedømmets Medlemmer har ogsaa det Ansvar at besøge Kirkens Medlemmers Hjem en Gang maanedligt. Dette Arbejde udføres under Ledelse af Grenens Forstanderskab og har den Hensigt at undervise Medlemmerne om deres Pligter og holde Forstanderskabet underrettet angaaende Medlemmernes Velfærd.

15. *Enestaaende Anledninger.* Det er tvivlsomt, om noget Folk i hele Verden har de samme Anledninger, som nydes af Medlemmerne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Ved Siden af deres religiøse Pligter bliver de oplært i Gymnastik, Foredrag, Musik, Skuespil, Sundhedslære og Debat. I Missionsarbejdet gives der den unge Mand og Kvinde en Uddannelse, som er af næsten uforlignelig Værdi.

16. Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige opmuntrer endvidere sine Medlemmer til at blive bekendt med alle værdifulde Ting, ved Hjemmestudium og Skolegang. Den hævder Uddannelsens store Betydning, fordi »Intet Menneske kan blive frelst i Uvidenhed«, og fordi »Guds Herlighed er Intelligens«.

17. Det er derfor indlysende, at dersom en Kirke skal udføre sin fulde Pligt, vil den sørge for alle Menneskenes Interesser, religiøst, intellektuelt, fysisk, socialt o. s. v. Alt, som mangler dette, er utilstrækkeligt i Herrens Øjne, for Mennesket er, med alle sine forskellige Fornødenheder, et Barn af Faderen og maa behandles som et saadant.

18. *Personlig Kundskab om Gud.* Religion er bestemt for Menneskenes Børns Frelse og maa virke saaledes, at den vil bringe ud det bedste, som er i dem. Dette er netop, hvad Mormonismen gør. Den giver Individet en personlig Kundskab om Guds Eksistens, den skaffer til Veje Anledninger til at udvikle alle Talenter, og den overbeviser ham om, at alle hans Belønninger baade her og herefter afhænger af den Grad, i hvilken han har efterlevet Loven. Og dette er Religionens vigtigste Opgave.

Spørgsmaal.

1. Hvad er sand Religion, saaledes som den forkyndes af de Sidste Dages Hellige?

2. Hvad er Religionens bærende Princip? Hvorfor?
3. Hvilke Midler har vi til at erholde et Vidnesbyrd om, at Gud virkelig lever?
4. Hvilke Lærdomme har Evangeliet om Jesus Kristus, der tjener til at hjælpe Kirkens Medlemmer til at leve rene og ædle Liv?
5. Hvad er Hensigten med de forskellige Hjælpeorganisationer indenfor Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige?
6. Hvorledes kan de hjælpe os til at erholde en større Glæde i dette Liv og ligeledes evig Frelse i det kommende Liv?

VIDSYNETHED I RELIGION.*

1. *Udtrykket »Vidsynethed« fejlagtigt anvendt.* Naar det angaar Religion, begynder Udtrykket »Vidsynethed« at faa en Betydning, som afviger meget fra Ordets egentlige Betydning. Der siges i Almindelighed, at religiøse Mennesker er vidsynede, naar de ikke holder for strengt paa en nøjagtig Efterlevelse af Guds Aabenbaringer og hævder, at noget saadant ikke er nødvendigt for Frelse. En saadan Holdning er i Virkeligheden intet andet end Fornægtelse af Skrifterne og, i enkelte Henseender, af Gud selv.

2. *Virkningerne af Sekternes Dogmatisme.* Den almindeligt herskende Ligegyldighed med Hensyn til den bibelske Teologis Krav er uden Tvivl en Følge af mange forskellige Faktorer, men særlig paa Grund af selve Kirkerne. Paa Grund af de mange modstridende Lærdomme, som bliver forkyndt, har Folket tabt Troen paa dem, som staar som Ledere.

3. Helt til den sidste Tid har det været meget almindeligt, at Kirkerne kæmpede mod hinanden paa den mest uvenlige Maade, ofte paa Grund af Uoverensstemmelser over meget ubetydelige Ting. Denne Uvenlighed blev saa aabenlys, at mange Troende afslog at anerkende én Kirkes Lærdomme, for derved at erklære sig som Modstandere af en anden. Der selvsagt mange Mennesker, som hævder at være helt ud Metodister, Presbyterianere o. s. v., men paa den anden Side er der store Skarer af kristne Mennesker, som afslaar at tilhøre nogen bestemt religiøs Organisation. Den almindelige herskende Opfattelse er, at én Kirke er ligesaa god som en anden, og at specielle Krav blot er mere eller mindre sekteriske og ikke paa nogen Maade er nødvendige.

---

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser 13. Marts.

(Fortsættes.)

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

FRELSE FOR DE DØDE.

Han døde uomvendt og udøbt! Hvad vil han evige Bestemmelse blive? Svarene har gennem de kristne Aarhundreder været teologiske Krigsraab og har strakt sig fra sygelige Løfter om Frelse for alle uden Hensyn til Gerninger til iskolde Trusler om evig Fordømmelse for udøbte Spædbørn. Det store Frafald fra sund Kundskab har formørket det simpleste og mest logiske af Evangeliets Principper.

Handlefrihed — den uhæmmede Vilje, Retten til at vælge og handle for sig selv, til at adlyde eller ikke adlyde Lovene — er den grundlæggende og vedvarende Egenskab, som Menneskeheden er i Besiddelse af. Guddommen respekterer den. Ved dens Udøvelse kan et Menneske gaa vidunderligt fremad eller degenereres forfærdeligt. Før denne Jord blev skabt, antog Menneskene i Forudtilværelsen uden Tvang Faderens Frelsens Plan. Dersom Mennesket paa Jorden er værdig til sit Navn, vil det prøve, granske, antage eller afslaa de Ting, som bliver tilbudt det. Gennem Evigheden vil Mennesket være i Stand til at bruge denne Ret. Derigennem og kun derigennem vil Mennesket finde evig Glæde. Uden Handlefrihed har Mennesket ingen Værdighed, men med Handlefriheden bliver Mennesket lig Gud.

Derfor, den Person, som ikke omvender sig her paa Jorden, kan omvende sig i det tilkommende Liv, og den, som ikke adlyder Lovene her paa Jorden, kan vende om og adlyde dem i Evigheden. Dette er den grundlæggende Tanke for Lærdommen om Frelse for de døde.

Frelsens Planen, født gennem guddommelig Kærlighed og Visdom, er for hele den menneskelige Familie. Det staar til Mennesket selv, om man vil efterleve den fuldstændig, og Lydighed mod dens Krav giver vidunderlige Resultater. Hensigten med Planen er at frelse, ikke at ødelægge; at bringe hver eneste Sjæl hen i Guds Nærhed og at anbringe hvert Menneske paa Vejen til evig Fremgang. Vor Himmelske Fader, som altid arbejder med den angrende Sjæl, ønsker at tilveje-

bringe evigt Liv og Udødelighed for Mennesket. Planen vil ikke være fuldført, før alle, som vil, har adlydt den.

Derfor vil vor Fader, som elsker os, og hans retfærdige Tjenere vedblive gennem Evigheden at lade Mennesket beholde sin Intelligens og Handlefrihed, saa at det kan være i Stand til at være i Harmoni med det evige Livs Love. Dette er den anden grundlæggende Tanke for Lærdommen om Frelse for de døde.

Det jordiske Liv, med dets guddommelige Ordinancer, er en Del af Frelsens Planen. Livet paa denne Jord kan for et Menneske blive kort, men det tæller alligevel med paa et Menneskes evige Rejse. Lydighed mod de jordiske Krav er lige saa vigtigt som Lydighed mod de aandelige Love. Det materielle og det aandelige, det jordiske og det himmelske, er nødvendige Dele i Bygningen af det evige Liv. Man kan ikke ved Døden undgaa at adlyde de Krav, der paa denne Jord stilles for at faa Del i en evig Fremgang. Frelsens Planens Love er overalt for evigt omkring os.

Derfor maa de Ordinancer, som kun kan foretages paa Jorden, saasom Daab, antages af hver eneste Sjæl, som ønsker evig Fremgang. De, som er døde uden at have haft Anledning til at udføre disse Ordinancer, kan modtage dem ved, at de levende udfører det for dem, og de træder i Kraft i samme Øjeblik, som de antages af dem i Aandeverdenen. Saaledes er den tredie Tanke med Hensyn til Lærdommen om Frelse for de døde.

Disse tre Tanker former den Grundpille af Haab for dem, som har forladt denne Verden uden at have adlydt disse Principper. Menneskets Aand er altid i Stand til at angre, og Døren ind til Himlen er altid aaben for en angrende Sjæl, og de hellige Ordinancer, som ikke er blevet gjort for dem, medens de levede, kan blive gjort for de døde af de levende.

Dette lægger et meget stort Ansvar paa den levende Menneskehed. Da fuldkommen Glæde kun kan nydes, naar hver Sjæl, som det er muligt at omvende, har antaget Evangeliets Plan, og, da Kraften til at adlyde Planen aldrig ophører, maa denne nødvendige Ordinance udføres for hvert eneste Menneske, som er død uden selv at have haft Anledning til at gøre det. Pligt er givet til Kirken af guddommelig Myndighed.

Derfor bygger Kirken Templer og arbejder Dag og Nat samtidig med Omvendelsen, som muligvis finder Sted i Aandeverdenen. Stor Glæde fylder Hjerterne paa dem, som tager Del i disse hellige og for Sjælen tilfredsstillende Ordinancer. De levende maa paa denne Maade sætte de døde i Stand til at modtage alle de Velsignelser, som er i Vente for

de trofaste. Men hver eneste Sjæl maa betale Prisen for sine Handlinger. Det Menneske, som hører Sandheden paa denne Jord og antager den, vil gaa længere frem end den, som afslaar det paa denne Jord og derved udsætter det til Evigheden med sin Afgørelse. Maaske findes der ikke nogen dybere Anger end den, som kommer fra den Følelse, at man ved syndefulde Handlinger ikke er kommet saa langt frem, som man kunde. Paa den anden Side vil de, som ikke havde Anledning til at høre Evangeliet i Kødet, men som vilde have antaget det, og som antager det i Aandeverdenen, hverken lide noget Tab eller Forsinkelse.

Den guddommelige Dommers Vægtskaale er vidunderlig velbalancerede.

John. A. Widtsoe,
Præsident for den Europæiske Mission.

(Fortsat fra Side 107.)

4. I den senere Tid har Kirkerne vist en tydelig Tendens til at se bort fra Lærdomme, som særpræger en bestemt Kirke, og at samle deres Kræfter om Sager, som er af fælles Interesse. Dette har naturligvis kun været muligt ved en forandret Synsmaade paa Ting, som tidligere blev betragtet for at være af aller største Vigtighed, hvilket i Virkeligheden ikke er noget andet end Indrømmelse af tidligere Vildfarelser. Dette Kompromis har endvidere bevirket en Usikkerhed med Hensyn til Lærdomme, som aldrig før har eksisteret i de kristne Kirker. Det hele har svækket Lægmandens Tro paa Religionens Virkekraft og specielt paa de sekteriske Lærdomme.

5. Talrige religiøse Samfund og Kirker stiller ingen Fordringer for den, som ønsker at blive Medlemmer af deres Kirker med Undtagelse af, at de skal tro paa Gud. Og i det store og hele bliver de enkelte Personer opmuntret til at være sig selv en Lov og til at tro, hvad de selv ønsker.

6. Endog hvad de mere konservative Organisationer angaar, kan man bemærke, at der stadig bliver stillet færre og færre Krav til deres Medlemmer. I mange Tilfælde kan f. Eks. en, der ønsker at blive Medlem af en Kirke, selv bestemme, enten han ønsker at blive døbt eller ikke, eller han kan selv bestemme, paa hvilken Maade dette skal foregaa. Han kan tro paa Gud som en Person eller blot som et aandeligt Væsen. I det hele taget gør Kirkerne i den moderne Tid store Forandringer med Hensyn til teologiske Lærdomme, eftersom de synes, at Omstændighederne forlanger det.

7. *Større Tankefrihed.* Denne Tendens til større Tanke-

frihed er ikke uden Fordele, da den kan aabne Vejen til en bedre Forstaaelse af Guds Love. Saalænge man skal være bundet af jernhaarde Bestemmelser og diktatoriske Love, er der ingen Anledning for Fremgang. Og Vidsynethed gør en Anerkendelse af Sandheden lettere.

8. Paa den anden Side har dette bevirket, at mange Kristne nu tror, at det er muligt at leve et godt Liv for Gud uden at opfylde nogen bestemte Krav. En saadan Opfattelse er, naturligvis, meget farlig, og dersom den opretholdes, vil den sikkert komme til at udarte.

9. Det, som er særlig interessant i denne Henseende, er, at disse Mennesker ikke alene betragter sig selv som vidsynede, men betragter dette som en stor Dyd, som de er meget stolte af. Endog meget oplyste Mennesker betragter undertiden med et medlidende Blik dem, som f. Eks. betragter Daab som nødvendig for Frelse eller virkelig tror, at Gud besvarer Bønner. Sandheden er, at den, som fornægter Nødvendigheden af Opfyldelsen af specielle Love, hverken er »vidsynet«, logisk eller endog videnskabelig.

10. *Lovens Uforanderlighed.* Det bliver sjælden benægtet af dem, som bekender Tro paa den kristne Tro, at Gud er almægtig. Heller ikke bliver det benægtet, at ethvert Fænomen i Verden er Resultatet af Lov. Intet sker uden en Aarsag. Og naar dette er sandt, følger deraf at alle Ting afhænger af Guds Love. Intet eksisterer, som er udenfor hans Kontrol eller udenfor hans Magts Indflydelse.

11. Dersom et Menneske ønsker at nyde Fordel af Loven, maa det overholde den. F. Eks. Tankens Overførelse ved Radio er gjort mulig ved streng Lydighed til Loven. Og i hele Menneskets Kontakt med Naturen gælder det samme nøjagtige Princip. Lov findes overalt, og dersom Mennesket ønsker at have Fordel af den, maa det ikke ringeagte den.

12. Hvorledes kan et Menneske da haabe at erholde den største Gave, som Gud har beredt for Menneskene, uden at adlyde de Love, som gør en saadan Gave mulig?

13. Dersom Menneskene kunde blive frelst uden Lydighed til Loven, vilde det være en enestaaende Undtagelse fra den Almægtiges Virkemaade.

14. Det er ikke et Tegn paa Visdom, naar de, som tvivler paa Nødvendigheden af Opfyldelsen af specielle Love for at frelse deres Sjæle, kalder dette Tolerance og Vidsyn. Det er snarere Tegn paa det modsatte. Dersom man indtog den samme Holdning, naar det gælder videnskabelige og industrielle Anliggender, vilde menneskelig Fremgang holde op næsten øjeblikkelig.

15. Hvad vil det da sige at være vidsynet, religiøst set? Det

er at være i Stand til at vente med at afsige en Dom, for alle Kendsgerninger er blevet taget i Betragtning. Det er at være sund i sin Tænkning og nojagtig i sine Slutninger. Kort sagt, det er at kunne beherske Kendsgerningerne, at elske Sandhed og at være Herrens Medarbejder.

16. Dersom man f. Eks. intet véd med Hensyn til Bønnens Virkekraft, saa vil man, dersom man er et vidsynet Menneske, først indhente alle de Oplysninger derom, som det er muligt at skaffe. Dernæst vil man prøve disse Principper for sig selv og domme efter Resultatet. Fordomme og Praktiskhed er ukendt for en vidsynet Person. Hans eneste Hensigt er at erholde Kundskab.

17. Dernæst, dersom det gælder Sporgsmaalet, om man kan blive frelst uden at opfylde visse Love, saa vil en saadan Person blot sige, at dersom der virkelig findes noget saadant som Frelse, saa maa der visselig være bestemte Aarsager, som frembringer den. Og deraf følger igen, at dersom Frelse skal erholdes, maa de forskellige Krav opfyldes i hver eneste Detail. Naturen er meget nojagtig i sit Forhold til Mennesket, og den vil aldrig give noget, som ikke er fortjent. Paa den anden Side vil den ogsaa altid holde et Løfte, som er givet.

18. Der kan altsaa ikke være Tusind forskellige Veje til Himmelen, hvoraf hver enkelt er lagt for at stemme overens med deres Idéer, som vandrer paa den. Enhver Person, som modtager Frelsens Gave, maa betale den Pris, som Guddommen har forlangt for den. Derfor: »Gaa ind ad den snævre Port; thi den Port er vid, og den Vej er bred, som fører til Fordærvelsen, og de er mange, som gaar ind gennem den; thi den Port er snæver, og den Vej er trang, som fører til Livet, og de er faa, som finder den.« (Math. 7: 13—14.)

Spørgsmaal.

1. Hvad er Aarsagen til den almindeligt udbredte Ligegyldighed og Forvirring angaaende religiøse Spørgsmaal og Lærdomme i Verden i Dag?
2. Hvorfor er der saa mange Mennesker, som hævder, at de tror paa Kristus, men som dog er uvillige til at slutte sig til de forskellige religiøse Organisationer, som findes i vor Tid?
3. Hvilke lyse Sider er der ved den Tankefrihed, som i den senere Tid har trængt sig ind i den kristne Verden med Hensyn til Ting, der angaar Religion? Hvilke Skyggesider?
4. Hvilken Virkning har Loven paa de Ting, der angaar vort daglige Liv? Nævn Eksempler.
5. Hvad er den almindelig anerkendte Kendsgerning med Hensyn til Aarsag og Virkning, saaledes som det hævdes

af Videnskabsmændene i Dag? Kan dette anvendes paa religiøse Spørgsmaal?

6. Hvad er sand »Vidsynethed« og Tolerance, naar det gælder Religion?

KAN MENNESKENE OPDAGE GUD?*

1. *Opfattelser angaaende Gud.* Det er en almindelig Kendsgerning, at der hos alle Folkeslag, uden Undtagelse, er en eller anden Opfattelse af en Slags Gud eller et højere Væsen. Mange fortolker dette paa den Maade, at Gud har indgydt alle hans Børn en Slags Kundskab om hans Eksistens, men andre mener, at det blot er en fantasifuld Opfattelse, der kommer af Drømme eller Illusioner.

Tiltrods for de Argumenter, der bringes af Tilhængerne af de Opfattelser, saa bestaar dog den Kendsgerning, at alle Folk i hele Verden, enten de er civiliserede eller ikke, tror paa Eksistensen af en eller anden stor Magt eller Personlighed, som i Almindelighed kaldes Gud.

2. Enkelte betragter ham som en uforklarlig Kraft, der gennemtrænger hele Universet og leder alle dets Virksomheder. Andre betragter ham som Elementerne selv, og atter andre som et forherliget menneskeligt Væsen, i hvis Billede Mennesket er dannet.

3. *Almindelige Vildfarelser.* Det fremgaar tydeligt af det foregaaende, at den store Majoritet af Menneskeheden nødvendigvis befinder sig i Vildfarelse, hvad Opfattelsen af Guds Karakter angaar. Man kan ikke undgaa at komme til den Slutning, at det Grundlag, hvorpaa mange troende bygger deres Opfattelse af Guddommen, er meget svagt og sandsynligvis upaalideligt. Om ikke dette var Tilfældet, vilde der ikke være saa megen Uoverensstemmelse i deres Opfattelser.

4. *Problemet uløst.* Der er imidlertid een Ting, man har Sikkerhed for, og det er, at Mennesket endnu ikke har løst Problemet angaaende Guds Egenskaber eller endog angaaende hans Eksistens, og vi bliver tilbøjelige til at betvivle, at Mennesket i det hele taget er i Stand til at gøre saa. Mennesket staar helt magtesløst ligeoverfor Dødsproblemet, og det er ganske uvidende angaaende Livets Natur. Hvad kan der da siges om dets Evne til at opdage Gud, og ved hvilke Midler skal det gøres? Kan han findes ved Brugen af Mikroskop eller Elektricitet? Kan han findes i Klipperne paa Jordens Overflade eller i det skrevne Ord?

---

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser 20. Marts.

5. I tidlige, bibelske Tider, da Gud ofte besøgte sit Folk, synes der ikke at have været saa stor Tvivl med Hensyn til hans Eksistens eller Egenskaber. Men kort Tid efter Herrens Korsfæstelse og Himmelfart opstod der afvigende Lærdomme angaaende ham, og disse Lærdomme har eksisteret helt ned til vore Dage. Der findes ingen Overensstemmelse i Opfattelserne, og de fleste Opfattelser er usikre og vaklende.

6. *Den athanasianske Opfattelse.* Den athanasianske Trosbekendelse, som blev forfattet i Begyndelsen af den kristne Tid, og som endnu læses af enkelte sekteriske Kirker, lyder saaledes: »Vi tror paa en Gud i Treenighed, og Treenighed i Enighed, hverken sammenblandende Personerne eller delende deres Væsen. Thi Faderen er een Person, Sønnen er en anden og den Helligaand en anden. Men Guddommen, Faderen, Sønnen og den Helligaand, er alle een; med lige Herlighed og evigt virkende Majestæt. Saaledes som Faderen er, saaledes er Sønnen, og saaledes er den Helligaand. Faderen uskabt, Sønnen uskabt og den Helligaand uskabt. Faderen ufattelig, Sønnen ufattelig og den Helligaand ufattelig. Faderen evig, Sønnen evig og den Helligaand evig. Og dog er der ikke tre evige; men een evig. Saaledes er der heller ikke tre ufattelige eller tre uskabte; men een uskabt og een ufattelig. Ligeledes er Faderen almægtig, Sønnen almægtig og den Helligaand almægtig; men alligevel er der ikke tre almægtige, men een almægtig. Saaledes er Faderen Gud, Sønnen er Gud, og den Helligaand er Gud, men alligevel er der ikke tre Guder, men een Gud.«

7. Skønt dette Dokument er blevet beskrevet som en af de mest beundringsværdige Trosbekendelser, som nogensinde har været affattet, saa forekommer den dog de fleste Mennesker at være en Sammensætning af de mest forvirrede og modstridende Lærdomme. Set under lidt videre Synsvinkel er den en af de mest aabne Indrømmelser af Uvidenhed om Gud, som findes i den kristne Litteratur. Den staar i Dag, som før, som et Vidnesbyrd om Menneskets manglende Evne til at opdage Gud.

8. Der har maaske aldrig været en Tid i Verdens Historie, da Guds Natur og Væsen blev mindre forstaaet. Og det er underligt nok, at denne Forvirring kommer i den Periode, da Lærdommen har naaet sin største Højde, og man, set fra et verdsligt Standpunkt, har bedre Anledninger til at studere ham end nogensinde før. Det mest bemærkelsesværdige er imidlertid, at denne store Forvirring og Meningsforskel indtræder paa en Tid, da Beretningen om Guds Handlemaade med Mennesket — Bibelen — er mere tilgængelig for alle Mennesker end nogensinde før. Vi tvinges til at tro, at dersom

de moderne Kristne vilde være ligesaa oprigtige som de gamle Grækere, vilde de ogsaa rejse et Monument »Til den Ukendte Gud«.

9. Videnskaben har ogsaa arbejdet med Sporgsmaalet om et hojere Væsen, særlig med Hensyn til hans Eksistens. Her findes der heller ingen Enighed. Ikke sjældent har det hændt, at Mænd i samme Stilling og med næsten nojagtig samme Tankegang, har kommet til vidt forskellige Resultater.

10. Selv om det er sandsynligt, at et meget stort Flertal af Verdens fremtrædende Videnskabsmænd har en eller anden Slags Tro paa et hojere Væsen, saa er der dog mange nok af den modsatte Synsmaade til at gore det langt fra enstemmigt. Og naar Meningerne er saa delte, er det indlysende, at Sporgsmaalet langt fra er afgjort. Aarsagen til dette er sandsynligvis, at man ikke har benyttet den rette Metode for disse Undersogelser. Vore Forfædre, f. Eks., var i mange Aarhundreder uenige angaaende Jordens Storrelse og Form, og de byggede hovedsagelig paa de Kendsgerninger, de drog fra Skriften, om som de troede kunde lose Problemet. De var, naturligvis, ude af Stand til at komme til nogen Enighed. Senere, da Sporgsmaalet blev optaget paany, men denne Gang blev søgt lost ad Matematikkens og Navigationens Vej, kom man næsten med det samme til Enighed. Paa samme Maade er det meget sandsynligt, at naar Videnskaben indtil nu ikke har været i Stand til at opdage Gud, saa er det paa Grund af, at Sporgsmaalet er ikke blevet betragtet paa den rette Maade. Det kan absolut ikke være af Mangel paa god Vilje og de bedste Hensigter.

11. Undertiden soger Mennesker at udfore det umulige, ligesom Born der prover at løfte noget, der langt overstiger deres fysiske Kræfter, og som er ude af Stand til at gore dette, medmindre de faar materiel Hjælp. Undertiden soger menneskelige Væsener at finde Sandheden paa absolut umulige Maader.

12. Da vi lærte, at mange af de almindelige Sygdomme var Resultater af Infektion gennem Bakterier, blev vi hurtig i Stand til at overvinde disse Sygdomme. Og mange lignende Eksempler kan nævnes. Saaledes kan man se, at Undersogelse gaar forud for Kundskab, og Resultatet af Undersogelsen afhænger for en meget stor Del af den Maade, hvorpaa man tager fat paa denne Undersogelse.

13. Paa Grund af de mange mislykkede Forsog er det tvivlsomt, om Mennesket paa sit nuværende Stadium af Udvikling er i Stand til at opdage Gud uden guddommelig Hjælp. Dette synes at være ligesaa umuligt for et Menneske, som det er umuligt for et lille Barn at forstaa den hojere Matematiks

Love. Det er ogsaa sandsynligt, at dersom et af de mange talrige Midler, som er blevet anvendt for at opdage Gud, er det rigtige, saa vilde Opdagelsen have være gjort, og Resultatet vilde være bekendtgjort. Dette betyder selvfølgelig ikke, at Gud er helt ukendt for Mennesket, eller at Mennesket ikke kan blive bekendt med ham. Paa den anden Side betyder det kun, at Mennesket, ligesom et Barn, behover Hjælp og behover Instruktioner, dersom det onsker at naa det eftertragtede Maal.

14. Det er indlysende, at der maa være et Middel, hvorved man kan prove Problemet om Guds Eksistens. Og det er ligesaa sikkert, at Menneskeheden i sin Almindelighed ikke har opdaget dette. Og endvidere, naar denne Prove er gjort, kan den ikke undlade at give gode Resultater, thi Guds Love vil altid udfore, hvad man venter af dem, naar de forlangte Omstændigheder skaffes tilveje.

Den næste Lektie vil handle om at finde Gud.

Spørgsmaal.

1. Hvilken Opfattelse eller Tro har næsten alle Mennesker i Verden?
2. Nævn nogle af de mange forskellige Idéer angaaende Guds Natur.
3. Hvilken Grund har vi til at tro, at Mennesket ikke af sig selv er i Stand til at opdage Guds sande Egenskaber?
4. Hvorfor er der storre Meningsforskel i Dag med Hensyn til Guds Eksistens og Egenskaber, end der var i de første bibelske Dage?
5. Hvorfor skulde det, i denne Tidsalder, være lettere end for at opdage Guds Natur gennem vore egne Anstrengelser?
6. Hvorledes er den rigtige Metode for vor Undersogelse af storste Betydning for Resultatet med Hensyn til Opdagelsen af Gud?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

20. Marts.

REBEKKA, UDVALGT AF GUD.

Sidste Søndag talte vi om Isak, den Søn som Herren lovede Sara og Abraham. Da han kom, var hans Forældre meget lykkelige for ham. Som han voksede sig stærk og stor, kom han til at elske vor Fader i Himmelen akkurat som hans Fader og Moder gjorde. Medens han var en ung Mand, døde hans Moder, og dette gjorde hans Fader og ham meget ensomme. Saa sagde Abraham til Isak: »Min

Søn, du skulde have en Kone. Vi ønsker ikke at vælge hende mellem Pigerne vi har her i Nærheden. Disse Piger beder ikke til Gud, og din Kone skulde lære sine Børn at tilbede Gud i Himmelen. Lad os sende Bud til mit gamle Hjem efter en Kone til dig. Jeg er sikker paa, at Herren vil hjælpe os til at finde en som beder til ham.« Isak vidste hvor meget hans Fader elskede ham, saa han var glad for at gøre som Fader syntes var bedst. Abraham vilde ikke lade Isak forlade sig og derfor sendte han sin ældste Tjener til sit gamle Hjem for at finde en Kone til Isak. Da Tjeneren forlod dem, lovede Abraham at Herren skulde sende en Engel til at hjælpe ham med at finde den rette. Da Abrahams Tjener kom til det gamle Hjem, standsede han udenfor Byen. Det var Aften og han fik sine Kameler til at knæle ned for at drikke. Til denne Kilde kom ogsaa de unge Piger fra Byen for at faa deres Drikkevand. Abrahams Tjener sagde i sin Bøn til Gud: »O min Fader, hjælp mig at vælge denne Pige. Jeg vil spørge hver af dem der kommer, om at give mig noget at drikke, og lad saa den som du har valgt, svare: »Jeg vil give dig at drikke og dine Kameler ogsaa. Saa vil jeg vide, at det er den rigtige.« Lige i det Øjeblik kom der en meget smuk Pige ud til Brønden. Hun gik derhen, fyldte sin Kande og vilde gaa igen. Abrahams Tjener sagde da til hende: »Maa jeg bede dig om en Drik Vand fra din Kande.» Og hun svarede: »Drik Herre, jeg vil og ogsaa bringe noget for dine Kameler.» Saa gik hun og bragte Vand nok til at alle hans Kameler kunde drikke. Han var saa lykkelig og spurgte hende: »Hvis Datter er du? Har I Plads i Eders Hjem, saa at vi kan være der?« Hun fortalte ham, at hun var Datter af Abrahams Broder og at der var rigeligt med Plads. Abrahams Tjener takkede Herren, fordi han saaledes havde ført ham til Abrahams Familie. Rebekkas Familie tog godt imod ham, men han vilde ikke nyde nogen Gæstfrihed før han havde fortalt dem, hvem han var og hvorfor han var kommet. Saa sagde han til Rebekkas Fader: »Hvad mener du om det? Maa Isak faa Rebekka?« Han svarede: »Herren har allerede fortalt dig det. Tag hende som Herren har sagt.« Abrahams Tjener var saa taknemmelig at han bøjede Hovedet og takkede Herren. Den næste Morgen vilde Abrahams Tjener vende hjem. Rebekkas Forældre havde haabet at han vilde have blevet hos dem nogle Dage endnu, men den trofaste Tjener sagde: »Hold mig ikke tilbage. Herren har velsignet mig i mit Arbejde. Lad mig nu vende tilbage til min Herre.« Hendes Forældre sagde: »Vi vil tale med Rebekka om det, og da denne blev spurgt, svarede hun straks: »Jeg vil gaa.« For

hun troede, at Herren havde kaldet hende. Da de næsten var naaet hjem, saa Isak dem og han gik for at møde dem. Den trofaste Tjener fortalte nu alt, om hvorledes det var gaaet og Isak elskede Rebekka, saa snart han saa hende. Han tog hende med til sin Moders Telt og giftede sig med hende. De var begge meget lykkelige, for vor Himmelske Fader havde valgt dem for hinanden.

---

20. Marts.

OVERSIGT OVER DE SIDSTE TRE MAANEDERS LEKTIER.

1. Hvilken Begivenhed saa Jøderne frem til lige før Kristi Fødsel?
2. Hvilken By var i Profetierne forudsagt til at være Jesu Fødested?
3. I hvilken Hensigt gik Folkene fra Galilæa regelmæssigt til Bethlehem?
4. Hvorfor kom Engelen og fortalte om Jesu Fødsel?
5. Hvem besøgte den hellige Famile og bragte Gaver til Barnet?
6. Hvad befalede Herodes, da Vismændene ikke kom tilbage?
7. Hvor rejste Joseph og Maria hen med Barnet?
8. Hvor rejste de hen fra Ægypten?
9. Hvilket Haandværk lærte Jesus i Nazaret?
10. Hvorfor gik Folkene fra Nazaret til Jerusalem hvert Aar?
11. Hvorfor ønskede Jesus at være i Templet?
12. Hvad fortalte Engelen Zakarias?
13. Hvad skete der, da Johannes fik sit Navn?
14. Hvorfor ønskede Jesus, at Johannes skulde døbe ham?
15. Hvilket himmelsk Vidnesbyrd blev givet ved den Lejlighed?
16. Hvor blev Jesus døbt?
17. Hvorfor gik han derhen?
18. Hvad gjorde Jesus stærk nok til at modstaa Fristelserne?
19. Nævn de første Disciple.
20. Hvad gjorde Jesus i Kana?

LIDT MERE TILLID.

Vis ham lidt mere Tillid. Vis hende lidt mere Tillid. Hvad denne Verden trænger til er, at den ene Person viser den anden lidt mere Tillid.

Ni Tiendedele af de Stridigheder, som findes mellem Nationer, mellem Naboer og mellem Medlemmerne i en Familie er en Følge af Mistanke.

Naar en tvivler paa dig, er det meget vanskeligt for dig at leve et ideelt Liv for ham.

Hans Tvivl paa dig faar dig til at tvivle paa dig selv, og hans Tillid til dig faar dig til at tro paa dig selv.

Tillid er det bedste Styrkemiddel Verden har. Dersom den udvises i en Familie i en tilstrækkelig stor Grad, vil den foraarsage ideelle Tilstande. Mangen en Dreng eller Pige er kommet paa forkerte Veje, fordi deres Forældre ikke havde Tillid til dem.

Naturligvis findes der Forældre, der er for tillidsfulde, og deres Tillid bliver svigtet. Men hvad kan man saa sige? Den Person, der vilde svigte en andens Tillid, vilde alligevel komme paa forkerte Veje.

Men Hovedsagen er dette, at der er meget større Sandsynlighed for, at de vil gøre hvad der er ret, dersom Folk troede paa dem. Mange Ægteskaber er blevet ødelagt paa Grund af Mangel paa Tillid.

Naar en Hustru bliver mistænksom, er der tusinde Ting, som vil bekræfte hendes Mistanke. Og det værste med en Mand, som bliver mistænkt, er at han sandsynligvis vil gøre det, som han er mistænkt for at gøre. Han tænker, at han bliver beskyldt for at gøre disse Ting alligevel, og han kan ligesaa godt gøre dem.

Mistanke har nedbrudt mangen en Kvindes Aand. Den saarer hendes Stolthed. Den ødelægger hendes Hengivenhed og fjerner Fred og Lykke fra Hjemmet.

Dersom du ønsker Kærlighed og Sympati, maa du betale Prisen.

Og Prisen er Tillid.

Du kan maaske blive bedraget og skuffet, men er det saa meget værre end at gaa omkring med en Mistanke til alle Mennesker? Det er en gensidig Mistillid, som gør, at Nationerne væbner sig mod hinanden. De bruger Millioner af Kroner og bortødsler Folkets Penge for at være rede til

at møde fremtidige Konflikter. Disse Konflikter vilde aldrig finde Sted, dersom Nationerne havde Tillid til hinanden.

Fordi Kanada og de Forenede Stater har Tillid til hinanden, sparer de Millioner af Kroner, som ellers vilde gaa med til Forsvaret. Had er kostbart.

Og Had og Mistanke har ogsaa en Evne til netop at tiltrække de Ting, som man frygter.

Der vilde aldrig være nogen Krige, dersom ikke de forskellige Nationer stadigt tvivlede paa hinanden og nærede Mistanke til hinanden.

Kærlighed lønner sig. Tillid lønner sig.

Vi kan blive skuffet engang imellem, og andre Mennesker kan paa uærlig Maade benytte sig af vor Tillid, men den Skade, som sker paa denne Maade, er ikke paa langt nær saa stor som den, der sker ved Mistanke og Fjendtlighed mod hinanden, (Fra »Liahona«.)

DET EVIGE.

»Evigt« er et vidunderligt Ord for den gode, lykkelige Person. Tænk blot paa, hvad det vil sige for evigt at være fyldt af den Glæde, som kommer gennem Paaskonnelsen af de smukke Ting, som ses og høres, for evigt at føle den Fryd, som følger med at gøre gode Gerninger, at føle Gud nær. »Evigt« er et Ord, som den ligegyldige eller onde Person prøver at glemme. Der er ingen Glæde i at forestille sig at være evigt utilfreds, for evigt at føle, at »man ikke passer« noget Sted. Hvilken Person længes mod at blive evigt misforstaaet, og ude af Stand til at elske eller blive elsket?

(Fra »Liahona«.)

INDHOLD:

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN,
Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN,
Osterhaugsgaten 27, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording.